

N:o 129.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 19 maj 1908.
— — — — Andra Kammaren den 20 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen angående utredning, huru s. k. moderskapsförsäkring må genom statens försorg kunna beredas barnaföderskor.

(Första Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 2) utlåtande n:o 14).
(Andra Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 2) utlåtande n:o 17).

Till Konungen.

Uti inom Riksdagen väckta motioner har förslag framställts om vidtagande af åtgärder för beredande genom statens försorg af moderskapsförsäkring åt barnaföderskor och i samband därmed stadgande af förbud för deras arbete vid fabrik under skälig tid äfven före barnsborßen.

Riksdagen finner den sålunda väckta frågan vara af stor betydelse, och att det ur flera synpunkter är för staten af synnerlig vikt, att den kvinna, som väntar sin nedkomst, må någon tid före förlossningen liksom någon tid efter densamma kunna, ostörd af näringsbekymmer och skadliga ansträngningar, förskaffa sig den hvila och vård, som krävas för att väl fylla moderskapets plikter.

I afsikt att bereda skydd i samband med barnsborßen stadgas uti § 7 af lagen angående minderårigas och kvinnors användande till arbete i industriellt yrke den 17 oktober 1900, att kvinna, som födt barn, icke *Bih. till Riksd. Prot. 1908. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 54 Häft. (N:is129--131). 1*

må med arbete i industriellt yrke sysselsättas under de fyra första veckorna efter barnsörden, därest icke med läkarebetyg styrkes, att hon tidigare kan utan men börja arbetet. Äfven om en fullt effektiv kontroll öfver detta lagbuds efterlefnad kunde åstadkommas, torde emellertid föga vara vunnet, därest man icke samtidigt sörjer för tillräckligt ekonomiskt understöd åt de från sitt arbete afstängda kvinnorna. Dessutom afser ifrågasvarande lagbestämmelse endast de i industriellt yrke sysselsatta barnaföderskorna och dessas skyddande efter barnsörd, men enligt Riksdagens mening torde jämväl andra barnaföderskor än de i lagbestämmelsen afsedda vara minst lika mycket i behof af stöd och hjälp.

Till ledning för frågans bedömande torde hänsyn böra tagas till i utlandet förvärfvad erfarenhet och lärer, enligt hvad för Riksdagen meddelats, erfarenheten från utlandet visa, att en kombination af moderskapsförsäkring med obligatorisk sjukförsäkring verkat mest tillfredsställande.

Uttalanden från de allmänna sjukkassekonferenserna i vårt land synas likaledes stödja den uppfattningen, att moderskaps- och sjukförsäkring icke böra skiljas åt.

På grund häraf synes det, som om lämpligaste vägen för lösande af frågan om moderskapsförsäkring vore den, att sådan försäkring kombinerades med sjukförsäkring. Ett särskildt för Riksdagen öfvertygande skäl för en dylik kombination är att genom en sådan anordning tillfälle skulle beredas alla kvinnor, särskildt ogifta barnaföderskor, som torde vara mest i behof af sådant understöd, hvarom här är fråga, att få af dem tagen sjukförsäkring vid tillfälle af moderskap omedelbart utvidgad till att omfatta äfven moderskapsförsäkring. Den ökning i premierna för sjukförsäkringen, som erfordras för att sjukkassorna skola kunna bära de här af ökade utgifterna, torde då bära af statsverket i sin helhet eller delvis garanteras, och lärer en blifvande utredning komma att visa, huruvida i hvarje fall statsverkets bidrag må kunna, på viss tid eller måhända först efter understödets utbetalande, få med ett samladt belopp på en gång godtgöras kassan.

På grund af hvad sålunda anförts, får Riksdagen anhålla, det Eders Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning af frågan om moderskapsförsäkring under statens medverkan samt för Riksdagen framlägga de förslag, hvartill en sådan utredning kan föranleda.

Stockholm den 20 maj 1908.

Med undersåtlig vördnad
